

ע"פ 38454/04/18 - מדינת ישראל נגד אדם אביב

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט
ע"פ 38454-04-18 מדינת ישראל נ' אדם אביב
לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

המערכת

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיב

אדם אביב
על-ידי ב"כ עו"ד זאב לקט

פסק דין

השופטת ר' פרידמן-פלדמן:

1. ערעור המדינה על פסק דינו של בית-משפט השלום בירושלים (כבוד השופט ש' הרבסט) מיום 8.3.2018 בת"פ 17587-04-16; 7994-01-17; 41126-11-16, לפיו נגזר על המשיב שירות לתועלת הציבור בהיקף 400 שעות, פיצוי בסך 750 ₪ ותרומה לאגודה למען החייל בסכום של 750 ₪, ללא הרשעה.

הערעור מופנה כנגד ביטול ההרשעה וכנגד קולת העונש. בדיון בערעור הובהר כי המערכת עותרת להרשעת המשיב ולהוספת מאסר על תנאי לגזר הדין.

2. יצוין כי ביום 12.11.2018 הודיע שירות המבחן שהמשיב סיים לבצע את המוטל עליו במסגרת צו השל"צ, וכי מאז גזר הדין לא נפתחו נגדו תיקי משטרה נוספים.

כתבי האישום:

3. במסגרת הסדר טיעון, הודה המשיב בעובדות שלושה כתבי אישום מתוקנים שהדיון בהם אוחד, כמפורט לעיל. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בעניין ההרשעה ובעניין העונש.

4. להלן עובדות כתבי האישום, כמפורט בגזר דינו של בית-משפט קמא:

א. ביום 24.4.2015 הגיע המשיב למחסום רנטיס, כשהוא עוקף רכב מצד ימין וקילל את הנוהג ברכב אשר היה מקביל אליו. חיילת מפקדת המחסום ביקשה מהמשיב להירגע ולהתנצל, אך הוא סירב והחל לקלל גם אותה, בין היתר קללות בעלות אופי מיני. בתגובה בעטה מפקדת המחסום ברכבו של המשיב וגרמה לו נזק קל. המשיב אף סירב להציג תעודת זהות כאשר נתבקש. בשל כך, הורשע המשיב בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי.

ב. כארבעה חודשים לאחר מכן, ביום 14.8.2015, התגלע ויכוח בין המשיב לבין אמו. המשיב אחז בידה של האם וביקש להובילה לכיוון קומה השנייה. אחותו, אשר הייתה במקום, ניגשה למנוע ממנו לעשות כן, והוא בתגובה, הרים את ידו לעברה. גיסו של המשיב ביקש להרגיעו ודחף אותו לכיוון הכניסה, תוך שהוא אוחז בכתפיו וצועק עליו. בתגובה הלם המשיב באגרופו בפניו של הגיס ואף איים עליו באומרו: "אני אדפוק לך כדור תשעה מילימטר בין העיניים, אני אשורף לך את האוטו". בהמשך הרים המשיב סכין מטבח ואיים כי ידקור את הגיס, ולאחר זמן מה השליך את הסכין לכיוונו של הגיס. שכן אשר הגיע למקום עקב ההמולה, ביקש מהמשיב שיניח את הסכין והוא עשה כן.

בשל מעשים אלו, הורשע המשיב בעבירות של אימים ותקיפה סתם.

ג. לאחר כשנה ושלושה חודשים, ביום 24.7.2016, החזיק המשיב סמוך למחסום עופרית סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 1.58 גרם. בנוסף, בתיק גב השייך לו, נמצא סם מאותו סוג, במשקל של 2.43 גרם.

בשל מעשים אלו, הורשע המשיב בעבירה של החזקת סם מסוכן לשימוש עצמי.

תסקירי שירות המבחן:

5. בבית משפט קמא הוגשו שלושה תסקירי שירות המבחן בעניינו של המשיב.

בתסקיר הראשון מיום 4.9.2017, צוין כי המשיב בן 23 שנים, גרוש, מתגורר בבית אמו ב"בית אריה" ועובד כנהג. בהיותו כבן 15, לאחר מות אביו, הפסיק המשיב את לימודיו בפנימייה צבאית בשל משבר, וחזר להתגורר בבית אמו. בגיל 18 התגייס המשיב לצבא אך בהמשך שוחרר עקב קשיים רגשיים ובעיות בריאותיות.

המשיב התחתן בשנת 2016 והתגרש לאחר מספר חודשים.

שירות המבחן התרשם כי מצבו של המשיב התדרדר בשל הקושי שלו ושל משפחתו להתמודד עם אבדן אביו, היעדר תמיכה חברתית ומשפחתית, ושימוש בסמים, והמליץ על שילוב המשיב בטיפול ועל דחיית המשך ההליך המשפטי.

בתסקיר מיום 29.11.2017 צוין כי המשיב שולב בטיפול ייעודי למתמודדים עם בעיות אלימות, במסגרת "מרכז קרבה בטוחה", וכי המשיב מסר בדיקות שתן לאיתור שרידי סמים, שנמצאו נקיות. שירות המבחן התרשם כי המשיב משקיע מאמצים וכוחות בתפקוד תקין, בעבודתו, בניית קשרים שוליים, בהימנעות משימוש בסמים ומביצוע עבירות נוספות. נוכח השתלבות המשיב בטיפול, והערכת שירות המבחן מהמשך נזקקות טיפולית, הומלץ על הטלת שירות לתועלת

הציבור בהיקף 200 שעות כענישה מוחשית, חינוכית וקונקרטי, ועל העמדת המשיב במבחן למשך שנה, במהלכו ימשיך הקשר הטיפולי והמשיב יופנה לבדיקות שתן בשירות המבחן.

לגבי שאלת הרשעתו של המשיב, צינה קצינת המבחן כי לאור ריבוי העבירות וחומרתן, והעובדה שלא הוצגו נימוקים ואישורים ממשיים לחשיבות ביטול הרשעתו של המשיב - לא הומלץ על ביטול ההרשעה.

תסקיר מיום 22.2.2018 מציין המשך קשר טיפולי של המשיב עם שירות המבחן. בדיקות שתן שנעשו למשיב העידו על ניקיון מסמים. שירות המבחן התרשם כי המשיב משקיע מאמצים וכוחות בתפקוד תקין, כפי שפורט בתסקיר הקודם. לגבי מקום עבודתו - המשיב לא נמצא כשיר להמשיך לנהוג במשאית, ולפיכך הוא נדרש לחפש מקום עבודה חלופי. על פי האמור בתסקיר: "בסיכום הקשר טיפולי אם אדם, מזה כשמונה חודשים, התרשמו מבחור צעיר, בעל יכולות וכוחות, אשר מגיל צעיר מתמודד עם קשיים רגשיים, משפחתיים וקשיי תפקוד. השתמש בסמים והתנהג באימפולסיביות כלפי האחרים. התרשמו במהלך הקשר עמו, מהשינוי אשר אדם עורך בתפישתו ובהתנהלותו במהלך השנה האחרונה. עוד התרשמו מתהליך התבגרותו של אדם, שבניגוד לעברו, כיום בוחן באופן ביקורתי בחירותיו והשלכותיהן על התנהלותו, נמנע משימוש בסמים, מקשרים שוליים, מגלה בגרות, אחריות, רצינות ומחויבות כלפי תפקידיו השונים בעבודה, בקשריו החברתיים והמשפחתיים. עוד התרשמו כי במצבי קונפליקט אדם מצליח לשלוט על התנהגותו ולווסת דחפיו התוקפניים". שירות המבחן ראה חשיבות בהמשך קשר טיפולי עם המשיב, וחזר על המלצתו להטלת צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף 200 שעות.

לגבי שאלת ההרשעה - צוין כי על אף חומרת העבירות, מאחר שמדובר בבחור צעיר המשקיע את מירב כוחותיו ומאמציו בתפקוד תקין, כוונתו לפנות למשרד התחבורה על מנת לחדש רישיון כנהג משאית, וכדי שלא לפגוע בעתידו האישי והתעסוקתי ולאפשר לו להמשיך להשקיע את כוחותיו בשיקום אורח חייו - הומלץ לשקול בחיוב ביטול ההרשעה בדיון.

גזר דינו של בית-משפט קמא:

6. בגזר דינו צוין בית-משפט קמא כי מעשיו של המשיב בשני האישומים הראשונים, מלמדים על התנהגות אלימה, הן באורח מילולי והן באורח פיזי.

בית המשפט קבע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאירועים:

לכל אחד מהאירועים הראשון והשני, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

לתיק השלישי, שעניינו החזקת סם לצריכה עצמית בלבד, קבע בית המשפט מתחם הנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

7. אשר לעונש המתאים - בית המשפט התייחס לגילו הצעיר של המשיב, שהנו בן 23 שנים; להיעדר הרשעות קודמות; לנסיבותיו האישיות של המשיב, כמפורט בתסקירי שירות המבחן; לרקע לעבירות; ולטיפול שעבר המשיב במהלך ניהול התיקים. נוכח מכלול הנסיבות, קבע בית-משפט קמא כי יש להציב את עונשו של המשיב בחלקם התחתון

של מתחמי הענישה, כלומר להטיל עליו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב מזה שהומלץ על ידי שירות המבחן.

8. אשר לשאלת ההרשעה - בית-משפט קמא התייחס לכך שמדובר ב"רצף מדאיג של מעשים פלילים המיוחסים לנאשם"; ולכך ש"על פניו, מדובר בשלוש מסכתות עברייניות שונות, כל אחת בתחום אחר וכל אחת עם תוצאה אחרת".

יחד עם זאת, בית המשפט ציין כי לכל המעשים אותו רקע - פטירת אביו של המשיב, אשר זעזעה את חייו ואת חיי משפחתו; וכי בעקבות ההליכים הפליליים, החל המשיב בהליך טיפולי משמעותי. צוין כי כיום המשיב "מיושב בדעתו, עובד באופן סדיר, מבין את בעיותיו ויודע כיצד לטפל בהן"; כי להערכת שירות המבחן המסוכנות הנובעת מהמשיב נמוכה; וכי היום המשיב אינו אותו אדם שנהג באלימות מילולית ופיזית ואשר בחר להשתמש בסמים כמפלט לקשייו. בית-משפט קמא ציין כי היום "נדמה כי יציבות מובילה את חייו וההליך הטיפולי בו הוא נטל חלק שיפר ושכלל את אישיותו בעניין זה".

על פי גזר הדין, להרשעתו של המשיב עשויות להיות השלכות מזיקות בתחומים שונים - תעסוקתו העתידית של המשיב כבר נפגעה ועשויה אף להיפגע יותר; שיקומו עתיד להיפגע, הן בשל קושי במציאת מקום עבודה והן בשל "הדבקת תווית עבריינות על מצחו עשויה לפגוע באורח קשה בהתנהגותו העתידית ובשיקום בו נטל חלק".

בית-משפט קמא מצא לנכון לבטל את הרשעתו של המשיב, כדי "ליתן בידו הזדמנות להמשיך ולעלות את חייו על מסלול משמעותי". נוכח מהות העבירות, הטיל בית המשפט של"צ בהיקף משמעותי, כמפורט לעיל.

טיעוני הצדדים בערעור:

9. בהודעת הערעור טענה המערערת כי שגה בית המשפט בכך שלא הרשיע את המשיב, בניגוד להלכת כתב (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (1997)).

לטענת המערערת, חומרת העבירות איננה מאפשרת ויתור על הרשעה. מדובר בעבירות שונות שביצע המשיב כלפי גורמים שונים, בתקופות שונות. עבירות שבוצעו הן כלפי עוברי אורח מזדמנים, והן כלפי בני משפחה. מדובר על עבירות שבוצעו במהלך תקופה ממושכת, ובגורמים שונים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של המשיב. לטענת המערערת, לא מדובר במעידה חד פעמית ויוצאת דופן אלא בדפוס עברייני. נטען כי העבירות שבוצעו כלפי בני המשפחה בולטות במיוחד - איום תוך הנפת בקבוק זכוכית, הנפת סכין לעבר גיסו של המשיב, והשלכת הסכין לעברו של הגיס. מדובר במעשים שפוטנציאל הנזק שלהם גדול במיוחד. כן תקף המשיב את גיסו בכך שנתן לו מכת אגרוף בפניו.

עוד נטען כי המשיב לא הוכיח פגיעה קונקרטית שעשויה להיות לו כתוצאה מהרשעה. ההחלטה באשר לביטול רישיון הנהיגה על משאית נתונה לרשות המנהלית, ומכל מקום, טענה זו נטענה באופן עמום ולא הוכחה. לטענת המערערת, נראה כי בית-משפט קמא היה ער לקשיים אלה, וניסח את הפגיעה העתידית הצפויה למשיב כתוצאה מהרשעה בכך שיקשה על המשיב למצוא מקום עבודה אחר ובכך שהרשעה יהיה בה הדבקת תווית עבריינית על המשיב. לדבריה מדובר בנימוקים שאינם מהווים עילה לביטול הרשעה בפלילים.

עוד טוענת המערערת כי נוכח חומרת העבירות, הנטל בהוכחת הנזק הקונקרטי גובר.

בנוסף נטען כי המשיב החל בעבודתו כנהג בסמוך לאחר הגשת כתבי האישום, ולפיכך יש להתייחס בזירות לטענה לפיה החשש לתעסוקתו זו מהווה פגיעה קונקרטית.

10. בפתח הדיון בערעור הוסיף ב"כ המשיב ראייה חדשה, לפיה המשיב עבר בהצלחה בחינה לקראת קבלת רישיון לתיווך במקרקעין.

כן הגיש מכתב עדכון אודות הטיפול במשיב, מיום 14.9.2018, מהמטפל במרכז הטיפולי "קרבה בטוחה", לפיו המשיב מגיע לטיפול בצורה סדירה ורצופה ומפגין מחויבות מרובה ועמוקה לתהליך השינוי הרציני בעיצומו הוא נמצא. צוין כי כחלק מהטיפול החל המשיב לימודי תיווך במקרקעין ועבר את המבחנים בהצלחה.

11. בדיון בערעור חזרה ב"כ המערערת על האמור בהודעת הערעור, והבהירה כי המערערת מצמצמת את ערעורה בכל הנוגע לעונש להוספת מאסר על תנאי ליתר רכיבי הענישה שגזר בית-משפט קמא.

לגבי השלכות הרשעה על רישיון ג' לנהיגה במשאית, ציינה כי אין קשר בין הרשעה לבין רישיון זה, להבדיל מרישיון ד' להסעת נוסעים במונית ובאוטובוס. לדבריה, שלילת רישיון ג' מהמשיב הייתה על רקע בריאותי וללא קשר להרשעה או אי הרשעה.

לטענת ב"כ המערערת, בבית-משפט קמא נטען טיעון "מעומעם" ביחס לנזק הקונקרטי שלא היה. לגבי הטענה החדשה, לפיה הרשעה תמנע מן המשיב לקבל רישיון לעסוק כמתווך מקרקעין - השיבה ב"כ המערערת כי האחראי על הרישוי יפעיל שיקול דעת בעניין, לאחר עיון ברישום הפלילי, ומכל מקום, כל שהראה ב"כ המשיב עד כה הוא שהמשיב עבר את המבחן.

בכל הנוגע לחומרת העבירות, בהתייחס לשאלת ההרשעה, ציינה כי מדובר בשלושה אירועים, שניים מהם אירועי אלימות בזמנים שונים כלפי אנשים שונים. מדובר בהנפת סכין, בתפיסת האמא, ומכת אגרוף בפניו של הגיס, ובנוסף התקפי זעם על רקע אירוע בכביש, עם התפרצויות אלימות ואיומים ברצח. לדברי ב"כ המערערת, גם אם מדובר באירועים על רקע משבר אישי, בעקבות פטירת אביו של המשיב - יש להתייחס לכך שהאב נפטר בשנת 2011, והאירועים התרחשו בשנים 2015, 2016. לדבריה, כאשר אדם בוחר לשקף את הטראומה באלימות חמורה כלפי גורמים שונים - צריכה להיות הרשעה.

12. ב"כ המשיב ציין בדבריו כי עמדת שירות המבחן בתסקיר התייחסה לנושא רישיון לנהיגה במשאית. בינתיים המשיב פוטר מעבודתו ופנה לתחום אחר, ולפיכך נושא רישיון הנהיגה כבר אינו רלוונטי. לדבריו, הנזק הקונקרטי היום הוא אחר.

ב"כ המשיב טען, כי הרשעה תחסום את המשיב מלהתפרנס בעיסוק מכובד, לאחר שצלח את מבחן ההסמכה לעיסוק בתיווך. לדבריו, המשיב אינו צריך להוכיח "סיכון ודאי ובשיעור מוחלט" ודי בהוכחת פגיעה "קרובה לוודאי".

עוד ציין בטיעונו כי המשיב בחור צעיר, הוא עושה צעדים בשיקום ורוצה לעבוד בעבודה מכובדת. לדבריו, העבירות כשלעצמן מאפשרות הימנעות מהרשעה, ובמקרים חמורים מאלה הסתיימו הליכים ללא הרשעה. ב"כ המשיב הוסיף כי

לעבודה כמתווך נדרש רישיון ממועד המשפטים, ולהערכתו לא יינתן רישיון אם המשיב יורשע. ב"כ המשיב אישר כי לפי חוק המתווכים, לרשות המנהלית יש שיקול דעת במתן רישיון למועמד שקיימת לחובתו הרשעה בפלילים.

לדברי ב"כ המשיב, ערכאת הערעור איננה בוחנת מחדש את העונש אלא בוחנת את סבירות גזר הדין והאם ניתן לסיים הליך פלילי בצו מבחן או שירות לתועלת הציבור. לדבריו, המערערת לא התייחסה בטיעוניה להליך השיקום הארוך והממושך שעבר המשיב במשך למעלה משנה. חלק מהשיקום הוא עבודה מסודרת ומכובדת, כעולה ממכתבו של המטפל.

ב"כ המערער ציין כי המערער מילא אחר כל תנאי פסק הדין, הוא שילם את הפיצוי, תרם תרומה לאגודה למען החייל, וסיים את עבודות השל"צ.

דיון והכרעה:

13. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר-הדין של הערכאה הדיונית; וכי התערבותה בעונשים שנגזרו על-ידי הערכאה הדיונית שמורה למקרים חריגים בלבד שבהם נפלה טעות מהותית, או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה.

עיקרון זה חל גם על מתחם ההתערבות בשאלה, האם יש להרשיע נאשם בדין, או שמא להסתפק בהטלת אמצעי ענישה או טיפול ללא הרשעה בדין.

14. לאחר ששקלנו את נסיבות העניין בכללותן, הגענו לכלל מסקנה כי במקרה זה יש מקום להתערב בהחלטתן של בית-משפט קמא לבטל את הרשעתו של המשיב.

15. על הנסיבות החריגות שבהן ניתן להסתפק בסיום הליך פלילי ללא הרשעה בדין, עמד בית המשפט במספר פסקי-דין (ראו למשל: ע"פ 51284-01-15 מדינת ישראל נ' אלעזר אברגל (29.4.15)). הכללים בסוגיית ההימנעות מהרשעה הותוו בפסיקת בית-המשפט העליון. נפסק, כי ניתן להגיע בגזר-דין לתוצאה של אי-הרשעה "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה" (ר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.85)). ההלכה הפסוקה מורה, כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהתקיים שני גורמים מצטברים: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..." (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 342 (1997)). בשורה ארוכה של פסקי-דין נקבע, כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה, הנה בגדר "חריג שבחריגים" והיא "תיעשה אך במקרים יוצאי דופן" (ראו למשל: ע"פ 8528/12 אלירן ציפורה נ' מדינת ישראל (3.3.13), והאסמכתאות המפורטות שם; ורע"פ 1949/15 תקדורי נ' מדינת ישראל (2.4.15)). באשר לשאלה, האם עצם ההרשעה עלולה לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם, נפסק כי על בית-המשפט להשתכנע, כי "הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטיה של הרשעה, אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית המועטה שזו תניב" (ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון (23.7.09)). עוד נפסק, כי בבוא בית-המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם "יש להתייחס לנזק מוחשי-קונקרטי, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, על פיהן עלול

להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד" (ע"פ 8528/12 בענין אלירן צפורה לעיל; וכן ראו ע"פ 2862/12 מילמן נ' מדינת ישראל (24.1.13)); וכי על הנאשם העותר לא-הרשעתו, להציג "חשש ממשי כי הטלת אחריות בפלילים תחבל בסיכויי שיקומו... ובחזרתו לדרך הישר" (רע"פ 7720/12 פלוני נ' מדינת ישראל (12.11.12); וכן ראו: רע"פ 3589/14 שרון לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.14)). כן הודגש, כי את הטענות בדבר פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי השיקום, יש לבסס בתשתית ראייתית מתאימה (רע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.14)).

16. בענייננו, שני התנאים הנדרשים לסיום הליך ללא הרשעה, לא התקיימו.

לגבי סוג העבירה - באירוע הראשון מדובר בעבירות שנעברו על רקע נהיגה, כולל קללות לנהג רכב אחר, וקללות כלפי מפקדת מחסום וחיללים שהיו במחסום. באירוע השני הרקע לאירועים היה ויכוח בין אמו של המשיב לבין המשיב, לגבי ארגזים שהניח המשיב בסלון. המשיב אחז בידה של אמו והובילה, בניגוד לרצונה, לקומה השנייה. בהמשך, כאשר אחותו ניסה להפריד בין השניים, הרים המשיב את ידו לעברה. גיסו של המשיב דחף אותו כדי למנוע תקיפת האחות, ואז הלם המשיב באגרופו בפניו של הגיס ואיים עליו. לאחר מכן הרים בקבוק יין לכיוון אחותו וגיסו, ולאחר שניטל ממנו הבקבוק, ניגש למטבח, נטל סכין, הניף את הסכין לכיוון הגיס תוך איומים, והשליך את הסכין לכיוונו של הגיס. האירוע השלישי עניינו החזקת סם לשימוש עצמי.

לא מדובר באירוע בודד וחריג; לא מדובר בעבירה יחידה; לא מדובר בעבירה כלפי אדם אחד בנסיבות מיוחדות - מדובר בשורה של עבירות, שנעברו בין אפריל 2015 לבין יולי 2016 - במשך למעלה משנה, כלפי עובדי ציבור וכלפי בני משפחה, עבירות שאין מקום לסיים את ההליך לגביהן ללא הרשעה.

לגבי נזק קונקרטי שייגרם למשיב כתוצאה מהרשעה - ככלל, הרשעה עלולה לפגוע בכל נאשם, במיוחד כאשר מדובר בנאשם צעיר. יחד עם זאת, לא די בפגיעה תיאורטית להימנעות מהרשעה.

בבית-משפט קמא נטען כי הרשעה עלולה למנוע מהמשיב להמשיך בעבודתו כנהג משאית. מטעונו הצדדים בערעור עולה כי הרשעה איננה מונעת קבלת רישיון ג' לנהיגה על משאית; כי עבודתו של המשיב הופסקה מטעמי בריאות; וכי ממילא עבודה כנהג משאית איננה רלוונטית כיום.

מאז ניתן פסק הדין, השלים המבקש בחינות לקראת קבלת רישיון לעסוק בתיווך במקרקעין. גם בעניין זה, מוסכם על הצדדים כי הרשעה איננה מונעת מתן רישיון באופן אוטומטי, וכי מדובר בהחלטה בשיקול דעת של הרשות המנהלית.

17. בסיכומו של דבר, לא ניתן לומר כי מדובר במקרה המצדיק צעד כה חריג כאי הרשעה.

מדובר באדם צעיר, שמאז ביצוע העבירות מושא תיק זה, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. מתסקירי שירות המבחן ומהמסמך שהוגש בערעור ממרכז הטיפול "קרבה בטוחה" עולה כי מזה כשנה, מאז פנה המשיב למרכז הטיפול, המשיב משתף פעולה בטיפול באופן מלא; המשיב קיבל אחריות למעשיו; המשיב הביע צער על התנהגותו האלימה; והוא עושה מאמץ ממשי לשנות את חייו. נראה כי מדובר בשינוי דרמטי אותו ערך המשיב בחייו, באופן שיאפשר לו להמשיך בחיים נורמטיביים. מבדיקות שנערכו למשיב נראה גם כי כיום הוא אינו משתמש עוד בסמים.

יחד עם זאת, השיקום, שאנו מברכים עליו, צריך להילקח בחשבון במיקום העונש המתאים, בתוך מתחם העונש ההולם או בחריגה מהמתחם, ולא בשאלת הרשעה או אי-הרשעה.

18. נוכח האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור לגבי ההרשעה, ומרשיעים את המשיב בעבירות בהן הורשע מלכתחילה ולאחר מכן בוטלה הרשעתו בהן, כמפורט להלן:

התנהגות פרועה במקום ציבורי - עבירה לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: החוק); איומים, לפי סעיף 192 לחוק; תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק; והחזקת סם לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973.

19. נוכח מאמצי השיקום שעושה המשיב, ומאחר שהמשיב סיים לרצות את עונשו עוד קודם לשמיעת הערעור, לא מצאנו מקום להתערב בעונש שנגזר על המשיב.

המזכירות תשלח עותקים מפסק הדין לב"כ הצדדים ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ח באדר ב' תשע"ט, 4 באפריל 2019, בהיעדר הצדדים.

אלי אברבנאל, שופט

**רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת**

יורם נועם, סגן נשיא